1166. Prästgården, Torstuna sn.

Litteratur: B 647, L 772. J. Peringskiöld, Monumenta 4, bl. 185; O. Grau, Beskrifning Öfwer Wästmanland (1754), s. 597 [omtrycket 1904, s. 467]; J. A. Berggren (resp. S. L. Ljungdahl), Paroeciæ Thorstunensis antiquarie, topographice et historice adumbrandæ specimen (Upsaliæ 1831), s. 7 not d; W. Tham, Beskrifning öfver Sveriges rike 1:2 (1849), s. 81; O. F. Kugelberg, Några ord till upplysning om bladet »Enköping» (1863), s. 38; UFT h. 3 (1873), s. 75; Vestmanlands läns kalender 1881, s. 430; Lars Ersson i Klasbo, Fornminnen inom Wästmanland (ATA); S. B. F. Jansson, Runinskriftsinventering i Uppland 1943 (ATA).

Avbildning: Osignerat träsnitt i Peringskiölds Monumenta, i B 647 och i Grau a. a.

Fig. 544. U 1166. Prästgården, Torstuna sn. Efter träsnitt i Peringskiölds Monumenta (B 647).

U 1166 är sedan länge försvunnen och har tydligen tidigt slagits sönder. Av stenen är endast ett fragment känt. Enligt en bläckanteckning på träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* fanns detta fragment i »Torstuna Prästegård» (B 647: »Prästegården»; L 772: »Prestgården»). Grau: »Uti Präste-gården finnes en Runsten, hwilken dock är oläslig». *Paroeciæ Thorstunensis*: ... »fragmentum ... lapidis, in habitaculo Pastoris Thorst. inventum, commemorat quod vero multos jam ante annos, nescio quo modo, est amissum». I beskrivningen till Geologiska kartbladet »Enköping» nämnes, att »i Prestgårdsbyggnaden är en [runsten] inbyggd». *UFT* (1873): »Ett fragment, inbygdt i prestgårdsbyggningen. Endast några få slingor och enstaka runor finnas qvar.» Vid runinskriftsinventeringen år 1943 söktes fragmentet förgäves.

Att döma av B 647, som är den enda bevarade avbildningen av U 1166, har fragmentet redan på 1600-talet varit svårt skadat. Ristningen har av tecknaren icke kunnat redas, men det är likväl tydligt, att U 1166 har varit ristad i typisk uppländsk runstensstil. På avbildningen ser man ett ormhuvud, några slingor samt följande runor: **hu ... lnu ... uk ... k ... krft ...** Dessa tydligen osäkra runföljder ge givetvis ingen möjlighet till rekonstruktion av inskriften.

1167. Ekeby, Torstuna sn.

Pl. 145.

Litteratur: B 645, L 773, D 1:275. J. Bureus, F a 6 s. 125 n:r 73 a (Cohl), F a 5 n:r 389, F a 1 s. 84; J. Rhezelius, F a 10:1 n:r 172; Ransakningarna 1667–84; J. Peringskiöld, Monumenta 4, bl. 186; O. Grau, Beskrifning Öfwer Wästmanland (1754), s. 598 f. [omtrycket 1904, s. 467 f.]; J. A. Berggren (resp. S. L. Ljungdahl), Paroeciæ Thorstunensis antiquarie, topographice et historice adumbrandæ specimen (Upsaliæ 1831), s. 7; W. Tham, Beskrifning öfver Sveriges rike 1:2 (1849), s. 81; D. Hummel, Några ord till upplysning om bladet »Skattmansö» (1865), s. 59; UFT h. 3 (1873), s. 75; R. Dybeck, Runa (fol.) 1876, s. 38; Vestmanlands läns kalender 1881, s. 430; Lars Ersson i Klasbo, Fornminnen inom Wästmanland (ATA); G. Stephens, ONRM 3 (1884), s. 292; S. Bugge och E. Brate, Runverser (ATS 10), s. 143 f.; K. A. Karlinder, Anteckningar rörande fornminnen inom delar av Simtuna och Torstuna härader (1924, ATA); S. B. F. Jansson, Runinskriftsinventering i Uppland 1943 (ATA); E. Hjärne, Rod och runor (1947), s. 78.

Äldre avbildningar: J. Rhezelius, teckning (i F a 10:1); J. Hadorph och P. Helgonius, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta, B 645 och Grau a. a.); Dybeck, D 1:275.

Runstenen står rest vid Ekeby, 5 m. SV om landsvägen Källinge–Ytterkvarn, 75 m. Ö om mangårdsbyggnaden på Ekeby n:r 1. Platsen är utmärkt på Geologiska kartbladet »Skattmansö».